

11 Ιουνίου 2018

Ετήσιο Μνημόσυνο του μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου Αντωνίου Ζούπη

/ [Πεμπτούσία](#)

Σε κλίμα βαθιάς συγκίνησης και έντονης νοσταλγίας τελέστηκε το Σάββατο 9/6, στην Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου, το ετήσιο Μνημόσυνο του μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου Αντωνίου Ζούπη, νέου Κτήτορος και Γέροντος της Μονής, με την συμπλήρωση ενός έτους από την εις Κύριον εκδημία του.

Στην Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, πλαισιωμένος από τον Ηγούμενο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου και νέου Γέροντος της Μονής Αρχιμ. Εφραίμ Βατοπαιδινού και πλειάδα Κληρικών από την Τοπική μας Εκκλησία και άλλες Ιερές Μητροπόλεις. Παρέστησαν αντιπροσωπείες Ιερών Μονών και μέγα πλήθος προσκυνητών.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Γέροντας Εφραίμ, ο οποίος επεσήμανε ότι «ο Μακαριστός π. Αντώνιος θυσίασε τον εαυτό του για την Εκκλησία, για να σαγηνεύει ψυχές αφιερωμένες στον Χριστό, για να συμβάλει, με το Μυστήριο της Εξομολογήσεως, στην απόκτηση του Αγίου Πνεύματος, διά της μετανοίας. Κλίνουμε γόνυ στην μνήμη του, γιατί όλη η ζωή του και το έργο του ήταν μέσα στην Εκκλησία, με ακραιφνές εκκλησιαστικό φρόνημα, με υπακοή στον Επίσκοπο, με προσπάθεια για την επικράτηση της ειρήνης στην Εκκλησία. Έτσι αποφάσισε ο Κύριος να μεταβεί από τα ενθάδε εις τα αιώνια. Τα πνευματικά του τέκνα αναπέμπουν δεήσεις για την ανάπαυση της ψυχής του και εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους για τις ευεργεσίες του και όλοι μας ζητούμε τις ευχές και τις πρεσβείες του...».

Μετά την τέλεση του Μνημοσύνου, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την συγκίνησή του, αναλογιζόμενος την εικοσαετή συμπόρευσή του με τον αείμνηστο Γέροντα στην Τοπική μας Εκκλησία, όπου ο π. Αντώνιος λειτούργησε ως σύμβουλος και συμπαραστάτης του Επισκόπου, με υπακοή και σύνεση. «Ένας άνθρωπος, που αναλαμβάνει την ευθύνη να καθοδηγεί ψυχές, που γίνεται νέος κτήτορας μιας σπουδαίας Ιεράς Μονής, δεν μπορεί παρά να κερδίζει τον σεβασμό και την ευγνωμοσύνη μας», τόνισε. Ο κ. Ιγνάτιος ευχαρίστησε το Γέροντα Εφραίμ για την

ανάληψη της πνευματικής καθοδήγησης της Μονής, «γεγονός που αναπαύει την ψυχή του π. Αντωνίου, γιατί ο Θεός έδωσε και πάλι Γέροντα συνετό, διακριτικό, έμπειρο, αγαπητικό, προσηνή, που αναπαύει την Αδελφότητα και τον Επίσκοπο». Ο Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τον Μακαριστό Γέροντα «άνθρωπο της αγάπης και η αγάπη είναι αιώνια. Και όταν υπάρχει αυτή η αγάπη, κανείς δεν την κλονίζει. Κι όταν άγιοι άνθρωποι μας αγαπούν, τότε και ο Παράδεισος μαζί τους θα είναι. Μην απελπιζόμαστε. Μην χάνουμε το κουράγιο μας για τις δυσκολίες της ζωής. Όταν η Εκκλησία μας αναδεικνύει, όπως πρόσφατα, συγχρόνους Αγίους, τότε μαζί τους θα είναι ο Παράδεισος για όλους! Αυτό είναι το δώρο του Θεού προς εμάς, από τους οποίους ζητά απλώς την μετάνοιά μας».

Ακολούθησε Τρισάγιο επί του τάφου του Μακαριστού Γέροντος και η προσφορά του καφέ και των κολλύβων προς όλους τους προσκυνητές. Στο Αρχονταρίκι της Μονής η Ηγουμένη της Μονής Γερόντισσα Νικοδήμη τόνισε ότι «παρά την δικαιολογημένη μας συγκίνηση εορτάζουμε την ημέρα της εκδημίας του Γέροντός μας ως πανήγυρη, επικαλούμενοι τις μεσιτείες του... Ο Γέροντας, κατά κοινή ομολογία, υπήρξε ένα κεφάλαιο για την Εκκλησία... Επί πενήντα οκτώ χρόνια επέδειξε στην ιερατική του διακονία αμείωτη φιλοπονία και αυτοθυσία, αναγέννησε χιλιάδες ψυχές στο Μυστήριο της Μετανοίας, καλλιέργησε το ποίμνιο του Χριστού με άμετρους κόπους, θυσίες και κινδύνους, έδρεψε, έτι ζων, τα δώρα της Οσίας Χείρας, καλλιεργώντας την εσπυροειδή του πνευματική ζωή, συνέτηξε

εξέφρασε την ευγνωμοσύνη της προς τον νέο Πνευματικό της Μονής για την ποικίλη φροντίδα του, όσο και τον Σεβ. Επίσκοπό μας για την πληθώρα των ευεργεσιών του προς την Αδελφότητα.

